

ת"פ 24184/04/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מרואן אבו עלאן (עציר)-ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 24184-04-21 מדינת ישראל נ' אבו עלאן(עציר)

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	מדינת ישראל-תביעות נגב
	ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן
	נגד
	מרואן אבו עלאן (עציר)-ויעוד חזותי
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מסלם אריאתה
הנאשמים	

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970 ונהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא לסוג זה), לפי סעיף 10א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם עולה כי ביום 10.4.2021 שהה בישוב ערערה בנגב ללא היתר ונהג ברכב כאשר לצדו יושבת אחרת ובמושב האחורי יושבת קטינה כבת 3. הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח.

במסגרת הדיון הקודם הוסכם למעשה כי ה"אחרת" שישבה לצדו של הנאשם היא אשתו, אזרחית ישראל ובמושב האחורי ישבה הבת המשותפת.

ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב וטענה כי בנסיבות אלה הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית ומתחם העונש ההולם הוא 2-9 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

המאשימה הפנתה למקרה דומה שבו במקרה של נאשם ללא הרשעות קודמות הוטלו 4 חודשים.

נטען, כי בשל עברו הפלילי של הנאשם, יש להעדיף את שיקולי ההרתעה ולהטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם.

ב"כ הנאשם טוען, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא כמתחם שנקבע בהלכת **אלהרוש** - מאסר על תנאי ועד 5 חודשי מאסר. נטען, כי מתחם דומה נקבע גם ברע"פ 3242-13 **ג'ראדאט נ' מ"י** (פורסם במאגרים, 9.12.14), שנסיונותיו דומות יותר לענייננו.

כמו כן הפנה לפסק דין אחר בו נקבע מתחם כזה, ולפסק דין של מותב זה בו נקבע מתחם המתחיל מ-2 חודשי מאסר, אך שם הורשע גם בעבירה של הסעת שב"ח ולכן יש לקבוע מתחם נמוך יותר.

נטען כי אמנם אין לנאשם רישיון נהיגה, אך מדובר בנהיגה שהיא בנסיבות חריגות ומיוחדות - מדובר בנסיעה קצרה בתוך היישוב בלבד ולאור צורך רפואי מיוחד של אשתו שהיא אישה חולה ונכה על כיסא גלגלים, סובלת מקוצר נשימה שלא יכלה לנהוג ולכן הוא החליף אותה ונהג נהיגה קצרה. נטען כי אכן לנאשם הרשעות קודמות, אך האחרונה שבהן לפני כשנתיים. נטען כי הנאשם נשוי לאזרחית ישראלית והוא זה שסועד אותה ומסייע לה ולהם ילדה משותפת. נטען כי הנאשם מתגורר לסירוגין בבאר שבע וברשות, כאשר בחלק מהזמן יש לו אישור שהייה בישראל.

לאור טיב הטענות, שהועלו מצד ב"כ הנאשם והערות בית המשפט בקשר לכך, נדחה המשך הדיון על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להציג תיעוד מתאים.

הדיון התחדש היום ומטעם הנאשם הוגש המסמך נ/1 המאשר את הטענה בנוגע למצב הרפואי של האישה שהיא נכה 100%, סובלת ממחלה תפקודית קשה וכן ממחלת נשימה ונכתב על ידי הרופא המטפל כי הנאשם מטפל בה ובילדה בת השלוש ובכל צרכיה.

ב"כ הנאשם הצהיר כי שוחח טלפונית עם הרופא ואישר את זהותו.

לאור זאת, ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד, כאשר הנאשם הבהיר כי אם אין לו אישור כניסה הוא מתכוון להתגורר ביחד עם אשתו בשטחים.

דין והכרעה

לאחרונה קבעתי בדיון בעניינו של שוהה בלתי חוקי בישראל שגם הסיע שוהים בלתי חוקיים אחרים (ללא תמורה ולא בנסיבות מחמירות) ונהג ללא רישיון וללא ביטוח, כי אין אפשרות לקבוע מתחם ענישה שאיננו כולל עונש מאסר [ר' ת"פ 39343-02-21 **מדינת ישראל נ' אבו עלי**; ת"פ 56826-03-21 **מדינת ישראל נ' חמאמדה**].

נקבע, כי מתחם העונש כפי שנקבע בהלכת **אלהרוש** מתייחס לכניסה בודדת לישראל לצורך פרנסה בלבד, כאשר הערכים המוגנים מניחים כניסה לישראל שלא כחוק ללא מטרה פלילית נוספת ומבלי שנפגעים ערכים מוגנים נוספים.

נקבע, באופן הדומה למקרה זה, כי כאשר הנאשם עבר עבירות נוספות שאינן ברף הנמוך ולא ניתן להתייחס אליהן כעבירות "נלוות" או "נגררות", בדמות נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה שאותו מעולם לא הוציא לסוג רכב זה, הרי

שטמונה במעשיו מסוכנות אינהרנטית למשתמשי הדרך. לכן בעניין זה, בית המשפט איננו יכול לקבוע כי שילוב העבירות מאפשר הטלת מאסר צופה פני עתיד בלבד.

קראתי את פסק הדין אליו הפנה ב"כ הנאשם בעניין **ג'ראדאט** הנ"ל, שם בית המשפט התייחס לנסיבות ייחודיות של כניסה לישראל שלא למטרת עבודה אלא מתוך רצון להתאחד עם משפחתו אשר נמצאת בישראל. נקבע כי במקרה של נסיבות קשות וקיצוניות של הנאשם ומשפחתו, יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד, כאשר מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-2 חודשי מאסר בפועל.

אכן, גם אם מקבלים את טענת ב"כ הנאשם כי לעניין העבירה לפי חוק הכניסה לישראל אין לקבוע מתחם אחר מזה שנקבע בעניין אלהרוש, אין הדבר כך כאשר מדובר בנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

עוד צודק ב"כ הנאשם כי במקרה זה הנאשם לא עבר עבירה נוספת של הסעת שוהה בלתי חוקי וגם מסיבה זו יש לקבוע מתחם נמוך יותר מזה שנקבע בשני פסקי הדין אליהם הפניתי לעיל.

האמור לעיל בנוגע לעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח נתמך גם בפסיקה הנוהגת. לעניין זה המאשימה מפנה לרע"פ 323/17 בעניין יאסין. כמו כן ראו רע"פ 9455/17 בעניין אזולאי, שם נקבע מתחם לעבירות אלה כמתחם הכולל מאסר בפועל, כאשר העונש המוטל במקרה הקונקרטי הוא פונקציה של העבר הפלילי והתעבורתי של הנאשם.

המאשימה איננה חולקת לגבי נסיבות הנהיגה שהן רלוונטיות בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשם הסיע את אשתו הנכה בתחומי היישוב לאחר שחשה ברע, בנסיבות בהן הוא מטפל באשתו הנכה ודואג לכל צרכיה.

לאור זאת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות האירוע החריגות למקרה זה נע בין חודש מאסר ל-5 חודשי מאסר בפועל.

בבחינת הנסיבות הפרטניות של הנאשם, מדובר במי שלחובתו הרשעות קודמות, כולן לפי חוק הכניסה לישראל והנאשם ריצה מספר תקופות מאסר בעברו. אין לחובתו עבירות נוספות מעבר לכך והרשעתו האחרונה היא משנת 2019 (אין תנאי בתוקף).

לנאשם גם הרשעות קודמות בתחום התעבורה שעניינן נהיגה ללא רישיון, האחרונה מאפריל 2019.

מאחר שקיימות הרשעות קודמות דומות, בפרט בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שלגביה קיימת מסוכנות והפגיעה המשמעותית ביותר בערכים המוגנים, עולה כי אכן נחוצה במקרה זה הרתעה ולא ניתן להסתפק בהטלת עונש שהוא בתחתית המתחם ממש.

לאור זאת אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 45 יום בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שלא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע למשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ג. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 6 חודשים מיום שחרורו. לנאשם אין רישיון בתוקף.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון או עבירה של נהיגה ללא ביטוח.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז אייר תשפ"א, 09 מאי 2021, במעמד הצדדים.